

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Πρώτος

Συνδρομὴ ἑτήσια: Ἐν Ἑλλάδι: ἑρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑρ. 20 — Αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκαστοῦ ἔτους καὶ εἰνὶ ἑτήσιαι — Γραφεῖον: τῆς Διοικήσεως: Ὁδοῦ Σταδίου, 6.

4 Ἰανουαρ. 1876

Σκοπὸς τοῦ περιοδικοῦ τούτου εἶναι νὰ διαδίδῃ, δι' ὕψους ἀπλοῦ καὶ ὅσον τὸ δυνατόν καταληπτοῦ εἰς πάντας, ἀναγνώσματα ὑγιεῖ διὰ τε τὴν καρδίαν καὶ τὸ πνεῦμα, νὰ καταστήσῃ δὲ δημῳδαίς τὰς χρησιμωτέρας εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον γνώσεις, συλλέγον αὐτάς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, σταγόνα πρὸς σταγόνα, ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων ξένων συγγραμμάτων.

Ἡ διεύθυνσις τῆς Ἑστίας, ταύτην καὶ μόνον ἔχει τὴν φιλοτιμίαν, τὸ νὰ λέγωσιν αἱ ἀναγνώσται αὐτῆς, ὅτι εἰς ἕκαστον φυλλαδίου τῆς προσέθεσαν εἰς τὰς γνώσεις τῶν νέων τι καὶ ὅτι ἡ νέα τῶν αὐτῆ μάθησις ἐγένετο ἐν παιδιᾷ μᾶλλον καὶ ἀνεπαισθήτως ἢ μετὰ κόπου καὶ σπουδαιότητος. Ἐλπίζει δὲ, ὅτι ὀρίσασα τὴν τιμὴν ἕκαστου φυλλαδίου εἰς δέκα μόνον λεπτά, καὶ καταστήσασα οὕτω τὴν κτῆσιν αὐτοῦ προσιτὴν καὶ εἰς τὰς ἀπορωτέρας τάξεις τῆς κοινωνίας, θέλει τύχει ἐμμέσων πρὸς τὸν κοινωφελῆ σκοπὸν τῆς συναργατῶν, τῶν προθύμως καταβαλλόντων τὴν δεκάφρακτον ἐτησίαν τοῦ περιοδικοῦ τιμὴν, ὅπως ἀνακληρωθῇ οὕτως ἡ πρόδηλος ἐκ τῆς κατὰ φυλλάδια πωλήσεως ζημίαι.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

Ἐρανισθεῖσα ὑπὸ Α. Σ. Βυζαντίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Πατρίς.

Ἐρ. - Τί εἶναι Πατρίς;

Ἀπ. - Πατρίς εἶναι ἡ χώρα, ἣν κατοικεῖ ὁ Ἕλληνας λαός. Τὸν λαὸν τούτον πρέπει νὰ θεωρῶμεν ὡς τὴν μεγάλην ἡμῶν οικογένειαν καὶ τὴν Πατρίδα ὡς κατοικίαν τῆς.

Ἐρ. - Πατρίς εἶναι μόνον ἡ γῆ, ἣ κατοικουμένη καὶ καλλιεργουμένη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων;

Ἀπ. - Ὅχι. Ὁ λέγων Πατρίδα ἐννοεῖ καὶ τὰ μνημεῖα καὶ τοὺς θεσμοὺς καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς. Ἐννοεῖ ἀκόμη τὴν ἀσφάλειαν, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐλευθερίαν, ἣν παρέχει εἰς τὰ τέκνα τῆς, τὰς θυσίας, ἀς ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῶν ἐν πάσῃ ᾧρα, ἀλλ' ἰδίως ἐν ᾧρα κινδύνου, καὶ ἀς ὀφείλουσι νὰ ὑφίστανται πάντες πρὸς σωτηρίαν, ἢ πρὸς δόξαν αὐτῆς.

Ἐρ. - Διὰ τί ἡ χώρα ἣν κατοικοῦμεν καὶ τὸ σύνολον τοῦτο τῶν ἠθικῶν καὶ ὕλικῶν ἀπολαύσεων καὶ ὑποχρεώσεων ἐκλήθη Πατρίς;

Ἀπ. - Διότι ὁ Ἕλλην θεωρεῖ τὰ συστατικὰ τὰ ἀποτελοῦντα τὴν Πατρίδα ὡς ἔμφυχόν τι ἔν, ὅπερ δι' ἓνα ἕκαστον καὶ διὰ πάντας ἐπέχει τὸπον πατρὸς ἑμοῦ καὶ μητρὸς.

Ἐρ. - Πλὴν τῆς Πατρίδος, πρέπει νὰ πιστεύῃς ὅτι ἔδεν ὑπάρχει καὶ ἄλλο τι εἰς τὸν κόσμον;

Ἀπ. - Ὅχι. Ἡ Πατρίς εἶναι τὸ πρωτεύον πρᾶγμα, ἀλλ' ἔχει τὸ μόνον. Εἶναι εἰς κοῖνον τῆς Ἀνθρωπότητος.

*μάταιο εἶναι εὐαγγέλιον
καὶ τὴν 2 πρῶτον ἐσπίδτε*

Ἐρ. - Πῶς εἶναι ἡμεῖς πρὸς τὴν Πατρίδα αἰσθητάματα καὶ ἡ διαγωγή παντὸς ἀγαθοῦ Ἑλλήνος;

Ἀπ. - Πῶς ἀγαθὸς Ἕλλην τρέφει πρὸς τὴν Πατρίδα ἀπόλυτον καὶ ἀπεριόριστον ἀγάπην. Εἶναι αἰετοῦ ἔτοιμος νὰ ὑποβληθῇ εἰς πάντα κόπον, πᾶσαν ἐργασίαν, πάντα κίνδυνον, ὑπηρετῶν τὴν Πατρίδα. Ὅταν ἐπιτάσῃ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος, πῶς ἄλλος λόγος πρέπει νὰ σιωπῇ καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ τοῦ θανάτου.

Ἐρ. - Ποῖα εἶναι τὰ αἰσθήματα καὶ ἡ διαγωγή παντὸς ἀγαθοῦ Ἑλλήνος πρὸς τοὺς συμπατριώτας του;

Ἀπ. - Ὁ ἀγαθὸς Ἕλλην θεωρεῖ τοὺς συμπατριώτας του ὡς μέλη τῆς ἰδίας αὐτοῦ οἰκογενείας. Ἀγαπῶν καὶ τιμῶν αὐτοὺς χρησιμεύει ὡς παράδειγμα πάσης ἀρετῆς. Περιποιεῖται πάντας ὁμοίως, πλουσίους καὶ πένητας, ἰσχυροὺς καὶ ἀδυνάτους. Ὅσον εἶναι προηγμένος κατὰ σοφίαν, πλοῦτον, ἢ δύναμιν, κατὰ τοσοῦτον ἔχει καθῆκον νὰ ὑπηρετῇ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀμαθεῖς συμπατριώτας του.

Ἐρ. - Ὅποιος πρέπει νὰ ἦναι πρὸς ἑαυτὸν ὁ Ἕλλην;

Ἀπ. - Ὁ ἀγαθὸς Ἕλλην προσπαθεῖ πάντοτε νὰ προκόψῃ κατ' ἀρετὴν καὶ σοφίαν, ὅπως ἐκτελέσῃ ὡς οἶόν τε ἀξιοπρεπέστερον τὸ πρὸς τοὺς συμπολίτας καὶ πρὸς τὴν Πατρίδα καθῆκον. Χρησιμοποιεῖ τὰ δικαιώματα, ἅτινα παρέχει, καὶ ἐκτελεῖ τὰς ὑποχρεώσεις, ἀς ἐπιβάλλει ὁ νόμος.

Ἐρ. - Τί πρέπει πρὸ πάντων νὰ μάθῃ ὁ Ἕλλην;

Ἀπ. - Ὁ Ἕλλην πρέπει νὰ εἰδεύρῃ τὰ ἱερὰ δόγματα τῆς θρησκείας του καὶ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν τοῦ τόπου του, ὡς καὶ τοὺς κυριωτάτους αὐτοῦ θεσμοὺς καὶ νόμους.

Ἐρ. - Δὲν πρέπει νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς γνώσεις ταύτας;

Ἀπ. - Βεβαίως. Πρέπει νὰ μάθῃ προσέτι καὶ

τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν καί, εἰ δύναται, μίαν, ἢ καὶ πλειοτέρας ξένας γλώσσας.

Ἐρ. - Διατί;

Ἄπ. - Διότι ἡ Ἑλλάς, ὡς λαὸς ναυτικός καὶ ἐμπορικός, ἔχει σχέσεις καὶ συμφέροντα μετὰ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς λαῶν.

Οὐχὶ λοιπὸν μόνον ἡ διευκόλυνσις τῆς συνεννοήσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ μέλλουσα ἀδελφότης πάντων τῶν λαῶν, τέκνων τῆς αὐτῆς μητρὸς, δὲν ἐπιτυγχάνεται, ἐὰν τὰ ἔθνη δὲν σπουδάσωσι τὴν ἱστορίαν, τὴν γλώσσαν, τὰς ἀνάγκας ἀλλήλων.

Ἐρ. - Ἐὰν πάντες οἱ ἄνθρωποι εἶναι τέκνα τῆς αὐτῆς μητρὸς, πρὸς τί αἱ διάφοροι Πατρίδες;

Ἄπ. - Ἡ Πατρίς εἶναι ἀναπόφευκτος πρὸς διακρίρωσιν καὶ συντήρησιν τοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ λαοὶ, παρ' οἷς ἀμβλύνεται ἡ ἰδέα τῆς Πατρίδος, διάγουσιν ἐλευθέρων βίον καὶ πίπτουσιν ἐπὶ τέλους θύματα ἐξωτερικῆς βίας. Ἡ ἱστορία μὰς διδάσκει ὅτι, ὅσον ἀμικαιότερον εἶναι τὸ αἶσθημα τῆς Πατρίδος, τόσον δοξάζονται καὶ εὐημεροῦσι τὰ ἔθνη.

Ἐρ. - Ὁ Ἕλλην πρέπει νὰ ἐπιθυμῇ νὰ δεσπόσῃ ἡ Πατρίς του καὶ ἄλλων ἐθνῶν;

Ἄπ. - Ὅχι. Ὁ Ἕλλην πρέπει νὰ εὐχεται νὰ ζῶσι καὶ οἱ ἄλλοι λαοὶ εὐτυχεῖς καὶ ἐλευθεροὶ ὅσον αὐτός. Οἱ πόλεμοι εἶναι ἔχνος θαρραρότητος, ὅπερ θὰ ἐκλίπη μίαν ἡμέραν. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον ἐθνικότητες ἀνήκουσαι εἰς ἄλλην φυλὴν, γλώσσαν καὶ θρησκείαν κρατοῦνται διὰ τῆς βίας ὑπὸ ξένον ζυγόν, ἢ διαρκῆς εἰρήνην εἶναι ἀκατόρθωτος. — Ὁ Ἕλλην δὲν θέλει νὰ σφετερισθῇ τίποτε ἀλλότριον· ἀλλ' ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ ἱερὰ καθήκοντα πρὸς ἀδελφοὺς, μεθ' ὧν συνηγωνίσθη τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα καὶ οἵτινες ἀπεχωρίσθησαν τοῦ νῦν ἀνεξαρτήτου βασιλείου, ἐναντίον τῶν δεσμῶν τοῦ αἵματος, τῆς θρησκείας καὶ τῶν ἱστορικῶν παραδόσεων.

**Ἐπτα συνέχεια.*

Ἡ ἐπομένη περιεργωτάτη καὶ μίαν διδακτικὴ μελέτη διασκευάσθη κατὰ τὸ γνωστότατον ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ πρωτότυπον τοῦ γάλλου J. Macé, φέρον τὸν τίτλον «*Histoire d'une bouchee de pain.*» Καὶ ἡλλίγη μὲν ἀληθῶς ἡ δυσμετάφραστος αὐτοῦ ἐπιγραφή ἀντὶ τῆς ἀπλουστερίας «*Πῶς τρεφόμεθα*» δὲν μετελλίγησαν ὁμοῦς παντάπασι αἱ ἐννοιαὶ τοῦ συγγραφέως, εἰ μὴ πού, ἐξ ὁμολογουμένης ἀδυναμίας τοῦ διασκευαστοῦ, ὠρᾶνθη τοῦ πρωτοτύπου ἡ χάρις, καὶ παρελείφθη ἀνανταπόδοτον τὸ ἀβίαστον ἐκεῖνο καὶ οἰκτεῖον ἕφος, εἰ· οὐδ' ὁ βαλὺς ἐπιστήμων καὶ εὐφυῆς γαλάτης μεταδίδει τοῖς ἀναγνώσταις αὐτοῦ προσιτὰς καὶ εὐληπτοὺς μεγάλας ἐπιστημονικὰς ἀληθείας, τὰς μάλιστα ἴσως ἐνδιαφεροῦσας πάντα εὐὴ ἡγμένον ἄνθρωπον.

ΠΩΣ ΤΡΕΦΟΜΕΘΑ

A. B.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΜΙΚΡΑΝ ΚΟΡΗΝ

Κατὰ τὸ γαλλικόν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

Εἰσαγωγή.

Ἐπιχειρῶ, καλλὴ μου κόρη, νὰ σὲ διδάξω μερικὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐν γένει θεωροῦνται ὡς

πολὺ δυσνόητα, καὶ σπανίως διδάσκονται εἰς νεανίδας. Ἄν κατορθώσωμεν, ἐγὼ ἐξηγῶν καὶ σὺ μηχανήσουσα, νὰ ἐμβῶσιν αὐτὰ τὰ πράγματα εἰς τὴν μικρὰν σου κεφαλὴν, ἐγὼ μὲν θὰ ὑπερηφανευθῶ πολὺ, σὺ δὲ θὰ ἰδῆς πόσον εἶνε διασκεδαστικὴ ἢ σοβαρὰ ἐπιστήμη τῶν σοφῶν, μολονότι οἱ κύριοι οὗτοι ἰσχυρίζονται πολλάκις τὸ ἐναντίον.

Πῶς τρώγομεν! ἂν τοῦτο μέλλω νὰ σὲ διδάξω, θὰ μοῦ παρατηρήσῃς βεβαίως, ὅτι δὲν ἀξίζει τὸν κόπον. Τὸ γνωρίζεις, θὰ εἶπῃς, κάλλιστα, ὅπως κ' ἐγὼ τὸ γνωρίζω, καὶ δὲν θὰ σὲ μάθω, βέβαια, πῶς τρώγεται ἐν ὠραίῳ κομμάτιον γλυκύσματος.

Καὶ ὅμως, οὐδὲ κἂν ὑποθέσεις, πόσον πολλὰ πράγματα ἐμπεριέχονται εἰς αὐτὰς τὰς λέξεις, καὶ πόσον χονδρὸν τόμον ἡδυνάμην νὰ γράψω, ἂν ἐπεχειροῦν νὰ τὰς ἀναπτύξω λεπτομερῶς.

Ἐσυλλογίσθης ποτέ σου, διατί τρώγομεν;

Γελᾷς βεβαίως, καὶ μοὶ ἀποκρίνεσαι ἀπλοῦστατα: «*Τρώγομεν, διότι ὑπάρχουν γλυκύσματα, ἀπίδια, βροδαίνα, σταφύλια, καὶ τόσα ἄλλα εὐμορφα πράγματα.*»

Ὁ λόγος αὐτὸς εἶνε ἀρκετός, καὶ δὲν ζητεῖς ἄλλον. Αἱ! ἂν ὑπῆρχε μόνον ἄρτος εἰς τὸν κόσμον, ἡδύνατό τις ἴσως νὰ ἐρωτήσῃ, διατί τρώγομεν.

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅμως πρὸς στιγμήν, ὅτι μόνον ἄρτος ὑπάρχει· καὶ ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ δὲν εἶνε δύσκολος, διότι πολλὰ πτωχὰ παιδιὰ τρώγουν πολλάκις μόνον ἄρτον, καὶ τὸν τρώγουν μὲ πολλὴν ὄρεξιν.

Διατί λοιπὸν τρώγομεν, ἀκόμη καὶ ὅταν δὲν ἔχωμεν ἄλλο τίποτε, παρὰ μόνον ἄρτον;

Τώρα θὰ σοῦ τὸ εἶπω, ἂν δὲν τὸ γνωρίζῃς.

Ὅταν προχθὲς ἡ μήτηρ σου εἶπεν, ὅτι τὸ φόρημά σου ἐκόντηνε, καὶ σοῦ κατεσκευάσαε τὸ ἄλλο ἐκεῖνο, τὸ μακρότερον, τὸ κυανῶν, τὸ ὁποῖον σοῦ πηγαίνει τόσον εὐμορφα, πῶς συνέθη τοῦτο;

— Νόστιμον πρᾶγμα! θὰ μοῦ ἀπαντήσῃς. Συνέθη, διότι ἐμεγάλωσα.

— Καὶ πῶς ἐμεγάλωσας, παρκακλῶ;

Ἐδῶ πλέον δὲν ἔχεις τί νὰ μοῦ ἀπαντήσῃς.

Κανεὶς βέβαια δὲν ἤλθε νὰ μακρύνῃ τοὺς πόδας σου, ἐνῶ ἐκοιμᾶσο, οὔτε νὰ προσθέσῃ κανὲν τεμάχιον εἰς τὰς χεῖράς σου. Τίποτε ὅμως δὲν αὐξάνει οὔτε ἐλαττοῦται μόνον του· μάθε το τοῦτο ἄπαξ διὰ παντός. Ἡξέυρεις δὲ, ποῖος ἤλθε μυστικὰ μυστικά, καὶ, χωρὶς νὰ ἐννοήσῃς τίποτε, ἠύξησε τὰς χεῖράς σου καὶ τοὺς πόδας σου;

Σὺ ἡ ἰδίξ.

Ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὠραῖα γλυκύσματα, τὰ ὀπωρικὰ, ὁ ἄρτος, τὸ βόφημα — καὶ πρὸ πάντων τὸ βόφημα, — ἀφοῦ ἐξῆρίθησαν ἐντὸς τοῦ μικροῦ βαρᾶθρου, τὸ ὁποῖον κάλλιστα γνωρίζεις, ἤρχισαν, χωρὶς νὰ σοῦ ζητήσουν τὴν ἄδειαν, νὰ μεταμορφοῦνται, καὶ νὰ εἰσχωροῦν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματός σου, ὅπου ἐγενίον κρέας, κόκκαλα, κ. λ.